

[Kyed.]

forslag, hvoraf særlig Ændringsforslaget under Nr. 23 er af principiel Karakter. Det gaar ud paa, at Bestemmelsen i Regeringsforslaget, der fastsætter, at den opvagnende Del af Moratoriegælden skal fastsættes i Henhold til Gennemsnitsforrentningsprocenten for alle Landejendomme, skal erstattes med en Bestemmelse om en Særvurdering af den enkelte Ejendom, naar Moratorietiden er udløbet. Vi er af den Opfattelse, at en Vurdering vil give den retfærdigste Afgørelse for saavel Debitor som Kreditor med Hensyn til, hvor stor en Del af Moratoriegælden Ejendommen kan bære, og en saadan retfærdig Afgørelse vil man i mange Tilfælde ikke kunne faa efter Regeringsforslaget, da der ingen reel Forbindelse er mellem den enkelte Ejendoms Værdi og Svingningerne i Gennemsnitsforrentningsprocenten for samtlige Landejendomme.

Derfor kan det blive meget uretfærdigt paa Forhaand at fastslaa, at f. Eks. en Stigning som den, man regner med i Bemærkningerne til Lovforslaget, en Stigning i Forrentningsprocenten fra 3 til 4½, skulde kunne medføre, at 50 pCt. af Moratoriegælden vaagnede op paa ny for den enkelte Ejendom. Det kan jo være, at den enkelte Ejendom har en Beskaffenhed eller Beliggenhed eller Produktionsvilkaar, der bevirker, at Forrentningen slet ikke kommer til at stige. Desuagtet siger man, at 50 pCt. af Moratoriegælden skal vaagne op paa ny. Jeg mener, at vort Ændringsforslag om en særlig Vurdering i de enkelte Tilfælde er meget mere rigtig og retfærdig baade over for den ene og den anden, baade over for Kreditor og Debitor. Jeg tror, at sagkyndige vil finde, at dette vort Ændringsforslag er at foretrække fremfor Regeringens, hvorfor jeg vil anbefale, at man stemmer for vort Ændringsforslag saavel som for de øvrige under Afsnit III af os stillede Ændringsforslag.

Venstre foreslaar, at Afsnit IV angaaende Skatterne skal udgaa. Vore Ændringsforslag til Afsnit I og om, at Afsnit II udgaa, overflødiggor tilsammen Afsnit IV. Nærmere Motivering herfor behøver jeg ikke at give, for Flertalspartiernes Ordfører, det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen, gav jo en udmærket god Motivering for, at vor Opfattelse er rigtig, at de Ændringsforslag, vi har stillet, bør vedtages. Det ærede Medlem anførte nemlig, at selv om Skatterne er unødvendige til Formaålet, burde Venstre alligevel stemme for dem, for vi havde saa tit nogle Ønsker i den ene eller anden

Retning over for Finansministeren, og de Ønsker vilde vi saa kunne faa opfyldt, naar vi i Forvejen havde sørget for, at der var Penge i Kassen til disse Ønskers Opfyldelse.

Nu er jeg ikke sikker paa, at disse Penge bliver i Kassen. (*Statsministeren* [Stauning]: Jo)... Den højtærede Statsminister siger jo, men jeg er nu ikke sikker paa, at den højtærede Statsminister er rigtig klar over Tingene, for med Henblik paa det Lovforslag, der blev fremsat i Gaar, har jeg Indtrykket af, at der er andre, der mener, de er nærmere til at faa Adgang til denne Kasse, saa der ingenting blev tilbage til Opfyldelsen af de Ønsker, der er fremsat fra vor Side. Men imidlertid, det var det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensens Mening, ligesom han udtalte, at vi ogsaa kunde stemme for Regeringens Ændringsforslag af en anden Grund, for naar disse Skatter blev gennemført, kunde maaske andre, mindre Skatter derved blive afløst.

Nu er det jo ikke almindeligt, at man i dette Ting vedtager Forslag paa en saadan Baggrund, man plejer at have Forslag og Dækningsbestemmelser samtidig. Men at vedtage Dækningslove i dette Tilfælde, naar der ingen Dækning skal til, vil være parlamentarisk urigtigt, og skal der Dækning til andre Ting, maa Forslag i saa Henseende fremsættes; vi kan ikke paa Forhaand vedtage noget og sige: skal der engang blive Brug for Penge, maa vi være glade ved, at vi har skaffet dem til Veje, saa de er til Stede i Kassen.

Altsaa Dokumentationen for Rigtigheden af vort Ændringsforslag om at lade Afsnittet udgaa har fundet Tilslutning hos Flertalspartiernes Ordfører, og det maa jeg fastholde.

Hasle: Den Debat, der føres her i Dag, er i en bestemt Retning uden aktuel Interesse; det er, for saa vidt den drejer sig om Konverteringen. Det, der kan siges endnu om Konverteringen, kan blive historiske Betragtninger af større eller mindre Interesse, men al Tale om, at en Konvertering kunde gennemføres nu, maa en Gang for alle være forstummet. En Enkeltmandskonvertering med en Spændvidde paa 6—7 Points mellem 4½ og 4 pCt. Obligationer eller maaske i visse Tilfælde endog større og en samlet Konvertering uden noget Finanskonsortium, der vil paa tage sig den, er rent ud i det blaa, og naar man derfor stadig væk taler om Konverteringen og haaber, at Tiden vil vise et eller andet, har man ikke større Haab